

тоды и методические приемы, заимствованные из других областей знаний.

Общенаучные методы: системный анализ, комплексный подход, программно-целевое планирование. Аналитико-прогностические методы: линейное планирование, теория массового обслуживания, теория вероятности, методы деловых игр, сетевое планирование, экономико-статистические методы, экономико-математическое моделирование, методы экспертных оценок.

На основе анализа данных маркетинговых исследований, полученных различными методами и обработки информации о маркетинговой среде, полученной из разнообразных источников (специальных газет и журналов, различных конъюнктурных обзоров о процессах, протекающих в демографической, экономической, научно-технической, политической, культурной и природной сферах), принимаются решения о формировании рынка: сегментирования рынка, т.е. расчленение его на группы потребителей, об объемах их спроса на традиционные услуги и разработке и внедрении новых видов услуг, об установлении цен, о конкурентах, поставщиках и др.

Источники и литература

1. Современный маркетинг. Под ред. В.Е. Хруцкого. – М.: Финансы и статистика, 1998. – С. 544.
2. Котлер Ф. Основы маркетинга. – М.: Прогресс, 1993. – С. 736.
3. Анклис М., Белл Дж. Практический маркетинг: книга 4. Общение с Вашими потребителями. – Жуковский: МЦДО ЛИНК, 1995. – С. 654.
4. Виханский В. Р., Наумов А. И., Менеджмент. – М.: Фирма Гардарика, 1996. – С. 548.

Качурець Ч. І., Корчун В. С.

МІЖНАРОДНІ ІНСТИТУЦІЇ ДЛЯ ЛІБЕРАЛІЗАЦІЇ ПРЯМИХ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ

Донедавна до процесів регулювання прямих іноземних інвестицій (ПІІ) багатонаціональні інституції практично не залучалися. Після створення в 1995 р. Світової організації торгівлі (WTO) ситуація почала швидко змінюватись. Роль WTO передбачає сприяння міжнародній торгівлі послугами. Оскільки чимало послуг повинні надаватися там, де їх використовують, експорт послуг неможливий (неможливо, наприклад, експортувати гамбургери "Mc Donalds" чи банківські послуги населенню). Враховуючи це, WTO доводиться мати справу з режимом регулювання ПІІ. Як і слід сподіватися від інституції, створеної з метою сприяння вільній торгівлі, зусилля WTO зосереджені на лібералізації законодавства, що регулює ПІІ зокрема у сфері послуг. Під егідою WTO в 1997 р. було підписано дві масштабні багатонаціональні угоди з лібералізації торгівлі у сфері телекомунікацій та фінансових послуг. Обидві ці угоди містять деталізовані розділи, де від всіх учасників угоди вимагається лібералізація законодавства, яке регулює припливні ПІІ, і особливо відкриття ринків для іноземних компаній, що надають телекомунікаційні та фінансові послуги [1].

Однак успіхи WTO у спробах розпочати переговори про створення універсального комплексу правил, розрахованих на заохочення лібералізації ПІІ, виявилися набагато скромнішими. Країни, що розвиваються, і в першу чергу Малайзія та Індія, відхилили всі пропозиції WTO про початок обговорення цих проблем. Намагаючись досягти прогресу в цьому питанні, Організація економічної співпраці та розвитку (Organization for Economic Cooperation and Development — OECD) в 1995 р. розпочала подібні переговори серед своїх членів. (OECD — це міжурядова організація із штаб-квартирою в Парижі, що об'єднує "багаті" країни і забезпечує своїм 29 державам-членам форум, де уряди можуть обмінятися досвідом, обговорити спільні проблеми і займатися пошуком рішень, які згодом застосовуються з урахуванням національних особливостей. Членами ОЕСР є більшість країн Європейського Союзу, Сполучені Штати, Канада, Японія та Південна Корея) [3]. Метою переговорів була підготовка проекту **Багатосторонньої угоди з питань інвестицій** (Multilateral Agreement on Investment — MAI), яка поставила б поза законом дискримінацію іноземних інвесторів. Ця угода сприяла б лібералізації законодавства, що регулює ПІІ у країнах — її учасниках. На жаль, переговори щодо цієї угоди на початку 1998 р. було перервано з ініціативи США, які відмовилися її підписати. На думку уряду США, пропонується угода містила надто багато винятків, які істотно послаблювали її вплив. Наприклад, вона не забороняла дискримінаційне оподаткування підприємств, що є власністю іноземних компаній, і дозволяла країнам обмежувати трансляцію іноземних телевізійних програм та музики в ім'я збереження національної культури. Проти MAI виступали також природоохоронні та профспілкові групи, які критикували цю угоду через те, що в ній не містилося жодних положень про охорону довкілля та праці. Попри всі ці проблеми, існує висока ймовірність того, що переговори стосовно доопрацьованої MAI невдовзі буде продовжено.

Проте, завдання Багатосторонньої угоди з інвестицій полягає у створенні багатостороннього режиму, який закріпить принцип недискримінації та обмежить виключення із національного законодавства [2].

Таким чином, намагання урядів нав'язати обмеження в інтересах національної промисловості розглядатимуться згідно з правилами Угоди. Виключення з такої протекціоністської політики можуть бути зроблені для малих та середніх компаній, які обслуговують як постачальників, так і отримувачів нових технологій, також в інтересах національних економік, щоб потенційні одержувачі зростаючих потоків інвестицій рибали це за найменшими цінами, за високої якості продукції та послуг.

Джерела та література

1. Гіл Чарльз В.П. Міжнародний бізнес: Конкуренція на глобальному ринку. – К: Основи, 2001.
2. Управління зовнішньоекономічною діяльністю / За ред. А.І. Кредісова. – К.: ВІРА. – С. 1998.
3. Киреев А. Международная экономика. – Ч.І-ІІІ. – М: Международные отношения, 2000.

Киселева Л.В.

ФОРМИРОВАНИЕ ЦЕН НА ЭКСПОРТИРУЕМУЮ ПРОДУКЦИЮ

Цена товара – является одним из существенных элементов контракта купли-продажи. Каждая внешнеторговая сделка должна обязательно содержать в себе условие о цене, по которой продается товар, или указание способа определения цены этого товара.

Многообразие связей мирового рынка порождает и множество цен в международной торговле. Товар одинакового качества,